

PETYCJA

W oparciu o ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. poz. 1195), zwracamy się do Ministerstw oraz posłanek i posłów na Sejm RP., władz samorządowych i przedstawicieli nauki polskiej z dość nietypową i niecodzienną prośbą dotyczącą wsparcia i pomocy w objęciu ochroną prawną wielowiekowego dziedzictwa kulturowego i hodowlanego naszych przodków i uznania starych ras polskich za „Historyczne dobro narodowe”.

Stare polskie rasy zwierząt domowych to wynik wielowiekowej mozolnej ludzkiej pracy. To dzieło naszych przodków, które nierozdzielnie należy do naszej kultury i jest materialną częścią dziedzictwa hodowlanego całego narodu. Stare polskie rasy są częścią naszej tożsamości narodowej są też wizytówką świadczącą o tradycji i kunszcie hodowlanym naszych przodków. To nasza dumą, historia i żywe dziedzictwo, które musi być zachowane dla następnych pokoleń.

Polscy hodowcy mają znakomite osiągnięcia. Wyhodowali ponad 60 odmian gołębi rasowych i kilka ras drobiu, co plasuje nas w czołówce nie tylko europejskiej, ale i światowej. Niestety z różnych przyczyn część tych pięknych ras zagrożona jest wyginięciem. Dzięki prowadzonej społecznej akcji „S.O.S. Ratujmy polskie rasy”, udaje się monitorować stan hodowli, ale ze względu na ograniczone środki i możliwości, bardzo trudno będzie zapobiec dalszej degradacji i ginięciu starych polskich ras.

Naszą dumą jest kultowa kura, zielononóżka polska, wywodząca swe korzenie z pięknej ziemi jarosławskiej. Do niedawna była to jedyna rdzennie polska rasa kur, która w trudnych czasach zaborów, była w Galicji żywym symbolem polskości.

Dzieje zorganizowanej hodowli na ziemiach polskich, nierozdzielnie związane są z powstaniem w 1894 roku, w Jarosławiu, „I-go Galicyjskiego Towarzystwa Hodowców Drobiu, Gołębi i królików” Była to pierwsza nowoczesna, polska organizacja zrzeszająca hodowców drobiu, gołębi i królików na terenie całej ówczesnej Galicji.

Historia tej pionierskiej i wielce zasłużonej organizacji opisana została w wydanej w 2015 roku w książce pt. „Nasze dziedzictwo hodowlane”.

Z przykrością informujemy, że żadna polska rasa gołębi nie jest objęta oficjalnym programem ochrony zasobów genetycznych zwierząt, prowadzonym przez Instytut Zootechniki w Balicach k/Krakowa.

Bardzo pragniemy, aby w Polsce, wzorem innych krajów objęto prawną ochroną wielopokoleniowy dorobek hodowlany naszych przodków a nasze rodzime rasy uznane zostały za „Historyczne dobro narodowe”.

Marzeniem naszym jest, aby na ziemi małopolskiej lub podkarpackiej powstało „Muzeum polskiego dziedzictwa hodowlanego”, upamiętniające tradycje i kulturę hodowlaną naszych przodków. Bardzo liczymy na pomoc i wsparcie naszej petycji przez wszystkie instytucje do których kierujemy naszą prośbę.

Przyszłe muzeum, korzeniami powinno nawiązywać do historii i tradycji, "I-go Galicyjskiego Towarzystwa Hodowców Drobiu, Gołębi i Królików", oraz powinno być placówką gdzie prowadzona będzie edukacja młodego pokolenia oraz zachowawcza hodowla ras polskich zagrożonych wyginięciem.

Uważamy, że państwa autorytet i wsparcie, przyczyni się do szybkiego powstania tej pionierskiej placówki muzealnej upamiętniającej naszą kulturę i dziedzictwo hodowlane. Jesteśmy też przekonani, że nasza propozycja spotka się ze zrozumieniem społeczeństwa i lokalnych samorządów.

Zdajemy sobie sprawę, że jest to prośba nietypowa, ale realna i niezwykle potrzebna. Jesteśmy przekonani, że nasza inicjatywa znajdzie zrozumienie i szerokie poparcie wszystkich osób i instytucji do których jest adresowana.

z poważaniem

